

De situatie van slachtoffers van medische fouten is erger dan de situatie van slachtoffers van misdrijven.

Professor Mr J. van Dijk, Universiteit Tilburg Nederland, juni 2008.

Machtsongelijkheid tussen zorgaanbieders en medici enerzijds en patiënten anderzijds en de gesloten in zichzelf gekeerde mentaliteit in de zorgsector dragen ertoe bij dat patiënten primair geen behoefte hebben aan een juridische procedure, maar aan gedegen onafhankelijk onderzoek. Dr. A.F.M. Brennkinkmeijer, dec. 2011.

Slachtoffers Iatrogene Nalafigheid-Nederland

----- Leidraad Medische fouten -----

Mogelijkheden wanneer de medici zich niet aan hun informatie en zorgplicht houden op grond van de WGBO:

Voorzover ons nu na jarenlang onderzoek bekend, is de enige optie om enigszins objectieve en dus eerlijke informatie over de medische fout te verkrijgen, alsmede herstelbehandeling: **via artsen in het buitenland** in België, Duitsland, Zwitserland, Engeland, Amerika. Mogelijk zal de zorgverzekeraar U financieel bijstaan. Probeer vooraf namen te verkrijgen van artsen die zich mogelijk al eerder voor slachtoffers van medische fouten op goede wijze hebben ingezet en bevestig alles op schrift, met kopieën, per email, per fax of aangetekend. Zend NOOIT originelen.

Na de medische fout:

-vraag direct mondeling en op schrift het volledig dossier op, bij huisarts, specialist en apotheek.

-voer geen telefoongesprekken en geen gesprekken met artsen of vertegenwoordigers van ziekenhuizen.

Communiceer per mail of per fax of per aangetekende brief, zodat alles op schrift staat.

-ga NOOIT alleen naar gesprekken, neem altijd iemand mee die bereid is om U op schrift te steunen.

Juridisch gezien hebt U weliswaar rechten, doch deze zijn nauwelijks in de praktijk te realiseren, zo is ook door de Ombudsman erkend, het meest recent op 15 december 2011.

1. spreek met de arts, neem het gesprek op, bevestig het gesprek per mail, fax of aangetekende brief
2. informeer en vraag hulp bij Uw zorgverzekeraar, alles op schrift, per mail of per fax
3. dien een klacht in bij de klachtencommissie van het ziekenhuis
4. dien een klacht in bij de Inspectie Gezondheidszorg
5. start een procedure bij het Regionaal Tuchtcollege en daarna bij het Centraal Medisch Tuchtcollege
6. start een civiele procedure
7. doe aangifte bij de politie en bij het OM inzake fraude en het achterlaten van een persoon in nood
8. start een procedure bij het Europese Hof inzake schending van de Mensenrechten, na alle procedures.

Ad 1: de arts zal zich houden aan de collectieve zwijgplicht ten aanzien van medische fouten en U geen eerlijke informatie noch herstelbehandeling geven. Als strategie zal hij U in een gesprek vriendelijk en mogelijk zelfs eerlijk te woord staan, doch zijn schriftelijke rapportage heeft voorzover U die überhaupt krijgt, een andere inhoud dan het gesprek. Dit is een tactiek om U vooral te misleiden en geen mondelinge nare sfeer te krijgen.

Ad 2: de zorgverzekeraar laat zich met name leiden door financiële belangen en door zijn adviserend artsen, die zich ook aan de collectieve zwijgplicht houden.

Ad 3: klachtencommissie's zijn niet onafhankelijk en disfunctioneren, zo is door de Inspectie Gezondheidszorg op 6 september 2007 erkend.

Ad 4: de Inspectie Gezondheidszorg weigert al jaren om individuele klachten van slachtoffers te onderzoeken, onder het mom dat het geen structurele klacht is. Dit is onaanvaardbare misleiding, bij 20 doden per dag en 20 invaliden per dag door medische fouten in ziekenhuizen in Nederland. Over fouten van huisartsen is niets bekend, zie toespraak G. van der Wal, Inspecteur-Generaal Inspectie Gezondheidszorg, 19 juni 2008.

Ad 5: tuchtcolleges bestaan uit artsen die ook de collectieve zwijgplicht aanhangen en aldus klagende patiënten beledigen en kwetsen. U hebt ca 17% kans om te slagen. Wij achten een boycot van tuchtcolleges noodzakelijk.

Ad 6: uitsluitend met objectieve eerlijke schriftelijke verklaringen van artsen hebt U hier kans van slagen.

U zult bijna geen arts kunnen vinden die U als slachtoffer van een medische fout wil helpen met een eerlijke schriftelijke verklaring. Aanvaard geen aanbod van artsen om mondeling te getuigen. Dan blijkt vaak dat ze plotseling lijden aan ernstige vormen van geheugenverlies. Aanvaard alleen schriftelijke rapportages.

Ad 7: ook hier geldt de noodzaak van goede schriftelijke verklaringen van artsen die U in Uw casus ondersteunen. Het is bekend dat het Openbaar Ministerie nauwelijks tot vervolging van artsen overgaat.

Ad 8: slechts wanneer U in Nederland volledig bent uitgeprocedeerd kunt U de Europese juridische weg bewandelen. Wederom is Uw kans van slagen afhankelijk van goede schriftelijke verklaringen van artsen.

Ook is kennis en ervaring in het Europese recht en de Europese rechtsgang van belang.

Bovendien is procederen met behulp van advocaten zeer kostbaar en bijna niet reëel voor de gemiddelde burger.

Patiënten en "slachtoffer" organisaties:

-melding bij de NPCF: weigert hulp, verwijst U naar de zorgverzekeraar en werkt al jaren samen met medici

-melding bij Nevemedis: enige activiteit is een volstrekt inactieve website en jarenlange collaboratie met medici

Advocaten, letselschadebureaus en rechtsbijstandverzekeraars:

Deze hebben financiële belangen bij lange procedures. Zij beschikken nauwelijks over medici die bereid zijn om fouten van hun collegae te beschrijven. Dus ook rechtsbijstandverzekeraars zetten zich nauwelijks in voor U.

Media: Overweeg contactopname met de media, kranten, radio, tv. Deze zijn veelal in handen van de maatschappelijke “elite” waartoe ondernemers, juristen, artsen behoren. Tot nu toe weigeren zij de structurele ernst van de situatie van medische fouten en de slachtoffers te publiceren. Dus ook hier is Uw kans op succes gering. Indien Uw individuele casus wordt gepubliceerd, is de wraak der medici groot: U staat nu bovenaan hun zwarte lijst* en zult geen adequate medische hulp meer verkrijgen. Dit wordt U niet medegedeeld. U zult jarenlang geen of medisch inadequate hulp krijgen met mogelijk grote gezondheidsschade.

Professor B.Smalhout heeft zich in het verleden ingezet voor slachtoffers van medische fouten maar weigert sinds enkele jaren eerlijke informatie en eerlijke hulp te verschaffen.

Mr. J.Legemaate was jarenlang jurist bij de artsenorganisatie KNMG en behartigt aldus de belangen van artsen en **niet** de belangen van slachtoffers van medische fouten en hun nabestaanden.

Belangrijk:

3 september 2007:

de Orde van Medisch Specialisten en de Vereniging van Verpleegkundigen en Verzorgenden Nederland – VenVN- erkennen in het openbaar dat artsen en verpleegkundigen aan slachtoffers van medische fouten en nabestaanden structureel vrijwel geen eerlijke informatie en geen herstelbehandeling geven

6 september 2007: de Inspectie Gezondheidszorg erkent bovenstaande en acht nader onderzoek overbodig

29 oktober 2007: de Nederlandse Vereniging van Ziekenhuizen –NVZ- erkent dat artsen en ziekenhuizen aan slachtoffers van medische fouten vrijwel geen eerlijke informatie en geen herstelbehandeling geven.

7 november 2007: de NVZ, de Orde en de VenVN herhalen hun bekentenis aan een delegatie van SIN-NL

23 april 2008: NVZ, Orde en VenVN bieden bij conferentie excuses aan de slachtoffers van medische fouten aan

Juli 2009: rapport Prof. J. van Dijk Universiteit van Tilburg erkent verschrikkelijke situatie van de slachtoffers

Sept. 2011: Consumentenbond roept op tot verbetering positie van slachtoffers van medische fouten

Dec. 2011: Ombudsman rapport diskwalificeert UMCG en Inspectie Gezondheidszorg en roept op tot verbetering van positie van slachtoffers van medische fouten

Betekenis en gevolgen: conclusie

Bij iedere fase van contact, correspondentie en procedures inzake medische fouten overheerst:

de collectieve zwijgafpraak der medici, een onderlinge afspraak om fouten nooit toe te geven.

Dit geldt zowel eigen fouten als fouten van collegae.

Dit betekent dat er een vrijwel onneembare muur van stilte opgericht is, die alleen doorbroken wordt wanneer artsen in gewetensnood raken over bv baby 's die onnodig overlijden (Bristol) of volwassenen die onnodig overlijden (Nijmegen).

Dus: artsen beschrijven vrijwel nooit in het medisch dossier hun fouten of van andere artsen **, noch de gevolgen zoals invaliditeit of overlijden. Uw positie als klager is buitengewoon moeilijk, zonet onmogelijk.

Het indienen van klachten bij de arts, klachtencommissie, zorgverzekeraar, tuchtrechter, Inspectie Gezondheidszorg en procedures bij de civiele rechter alsmede de strafrechter heeft zeer weinig kans van slagen, tenzij met volledig overtuigend bewijs.

De collectieve zwijgafpraak brengt artsen er tevens toe om slachtoffers van medische fouten vrijwel geen herstelbehandeling te geven, want dit zou alsnog erkenning van de medische fout betekenen.

Uw enige kans op eerlijke informatie en eventueel herstelbehandeling ligt in het buitenland, zie bovenaan.

*Diverse artsen bekenden ons dat zij slachtoffers/nabestaanden van een medische fout op een zwarte lijst plaatsen en aldus uitsluiten van eerlijke informatie en herstelbehandeling.

** Oratie Legemaate Patientveiligheid en Patientrechten, mei 2006 bij de aanvaarding van zijn ambt als bijzonder hoogleraar voor één dag per week gefinancierd door zijn werkgever de artsenorganisatie KNMG.

Het weigeren van eerlijke informatie en adequate herstelbehandeling aan slachtoffers van medische fouten, die medische hulp behoeven, vindt met opzet plaats en is daardoor een misdrijf onder het Wetboek van Strafrecht.

Na een medische fout zijn medici gewetenloos en meedogenloos: Mr Sophie Hankes SIN-NL, 2011.

Nadere informatie: info@sin-nl.org

Mr Sophie Hankes

SIN-NL

Slachtoffers Iatrogene Nalatigheid-Nederland

-----Leidraad Medische Fouten-----